

Abstrakt

Text prezentuje téma finanční krize (2008) z každodenní perspektivy laického aktéra na českém realitním trhu. V textu je obsažena analýza narativních výpovědí těchto aktérů, kteří měli zkušenost s nákupem nemovitostí v průběhu krize. Teoreticky a konceptuálně text vychází přístupů narativní analýzy. Rozšiřuje tak většinově převládající zkoumání finanční krize o novou dimenzi tím, že vnáší do analýzy koncepty emocí, étosu a symbolických hranic. Text ukazuje, jak se v rámci výpovědí o krizi ukázal jako významný narativ vytváření domova. V textu jsou prezentovány tři hlavní zjištění: a) Krize je vypravěči v narativech využívána jako trope a je nejčastěji chápána jako vnější síla pomocí které je možné vysvětlit určité strukturální podmínky (př. nejistotu na pracovním trhu) b) v narativech se často objevují morální hodnocení, které lze označit jako *měšťanskou morálku*, a jsou významná pro tvorbu symbolických hranic i expresi identity vypravěče c) v rámci rozhodování o bydlení hrají roli faktory „racionální“ a „iracionální“ - emoce, morální hodnocení. Interpretace těchto zjištění naznačuje význam narativu vytváření domova pro možnost vyjádření určitých vlastností a schopností: nezávislosti, schopnosti, zodpovědnosti, dospělosti a tedy úspěšnosti. Právě kategorie úspěšnosti na základě toho, že je jedinec a jeho rodina schopna zajistit to, co je vnímáno jako „dobré/ideální bydlení“ reprezentuje zároveň schopnost jedince a rodiny uspět v podmínkách post-socialismu a globalizovaného světa. To ukazuje na význam kategorie „úspěchu“ v současných post-socialistických a kapitalistických společnostech.